# GREV'deki Sesimiz

## MUTLU AKÜ İŞÇİ BÜLTENİ

*İşçi Sınıfının Kurtuluşu Kendi Eseri Olacaktır!*

• Haftalık Grev Bülteni • Sayı :5 • 2 Temmuz 1997


# ZAFERE KADAR GREVE DEVAM!

Grevimizin etkisini sınıf düşmanımızda bıraktığı etkiylede ölçebiliriz. Burdan bakınca son yapılan %90 artış önerisini nasıl değerlendirmeliyiz. Bu daha önce yapılan %80'lik zam önerisinin bir parça üstünde. Bunun anlamı uzun sürecek bir grevin etkili olabileceğidir. Kuşkusuz bunun için ithal akülerin grevi kırmak için piyasaya sürülmesinin kesinlikle engellenmesi gerekir. Uzun sürecek daha doğrusu zafere kadar sürdürülecek bir grev fikri düşmanı dize getirebilir. Ama bunun için grevci işçilerin birliğinin, moralinin, savaş gücünün en üst düzeye çıkartılması lazım. Sınıf düşmanımız işte bu alanda dağınıklığımıza, tereddütlerimize, moralsizliğimize bakıyor ve seviniyor. Biliyor ki grev-kırıcılığı anlamına gelen sahte Mutlu Akü'lerini piyasaya sürmesi bizim Güneşli deposuna kitlesel akışımızı doğurmazsa, çevremizdeki direnişlere eylemli bir destek vermezsek kendi grevimizi miting ve basın açıklamalarına taşıyamazsak, bize yardım eden sınıf kardeşlerimizle ve devrimcilerle dayanışma kartı satışından gece örgütlenmesine, bülten dağıtımına kadar birleşmezsek nasıl uzun süreli bir grev yürütürüz. Bunları yapmaksızın ancak bölünmüşlüğümüz sürer. 60 tane arkadaşımızın grev nöbetine gelmemesi sadece onların suçu değil. Bizim onlara terkedilemeyecek bir savaş mevzisinde olduklarını anlatamamış olmamızın da bir sonucu. Sonuçta sınıf düşmanımız %10'luk son artışla bize "Size kırıntı veririm daha fazlasını beklemeyin" diye bir tutum almış oluyor. Ama anlaşılan şudur ki gerçekten yüksek bir moral ve karalılıkla her hafta militan ve kitlesel bir eylemlilikle grevimizi birleştirirsek, yani uzun bir grevi sürdürebileceğimizi dosta düşmana gösterirsek işte o zaman diz çökecekler. Çünkü zaferi kazanacağımızı gören düşmanın grevi yenilerek bile bitirmesi kendi çıkarınadır. Sonuçta yapılan iyileştirmeler ne olursa olsun biz sömürülmeye devam edeceğiz. Onlar zaten eşitsiz süren bir yaşamda zenginliklerine devam edecekler. Buna son vermek ise ancak ücretli bir kölelik düzeni sayılabilecek olan bu kapitalizmi yıkacak Sosyalit bir devrimle başarılabilir.

Sonrası bir yana şimdiden yeni hükümeti şekerden tüp gaza, ulaşımdan haberleşmeye her alandaki zamları bizim ücret talebimizi zaten çoktan önemsizleştirdi. Kapitalistler ve onların hükümetleri ne derse desin sonuçta zaten hep böyle yaşanıyor. Bizim fabrikalarda grevle direnişle dişe diş bir kavgayla tırnakla söküp aldığımız hakları bile devlet olmanın avantajlarıyla yasaları , mahkemeleri, basını, ordusuyla geri alıyor. Burjuvazinin basını ya bizi görmezden geliyor ya da haklı grev direnişimizi teröristlikle karalamaya çalışıyor. Yasası mahkemesi ya bilerek hukuk

süreçleriyle oyalıyor ya da bizi iş barışını (sömürüsünü!) bozmaktan cezalandırıyor. Polisi, jandarması, ordusu -ki şimdilerde buna çete diyorlar- ise tek iş olarak karşımıza dikiliyor. En son büyük bir kararlılıkla greve çıkan Petlas'taki kardeşlerimizde jandarmayı karşılarında buldu. Bu sefer ordunun 150 askeri grev çadırını sökmeye cesaret bile edemedi. Bazen böyle geriliyor ya da göstermelik işler yapıyorlar. Güneşli'deki grev kırıcılığına sözde kontrolleri gibi. Polisinden yargısına tüm çürümüş ve çeteleşmiş devlet bir mafya kurumuna dönüşmüşken herhalde asalak burjuvalarımızın doğal grev kırıcılığını yakalayacak değil. Gazi'de devlet katliamını organize eden kontrgerilla çetesini iki yıldır bilen ama yakalamak şöyle dursun sesi bile çıkmayan Hanefi Avcı gibileri yada Metin Göktepe'nin katillerinin etrafta cirit atması sistemin nasıl işlediğini gösteriyor. Onlardan bir şey beklemiyoruz. İşçi sınıfı kendi haklarını ve adaletini ancak kendi eylemiyle kazanır. Son zamların anlattığı son gerçek ise sözde şeriat düşmanı olan yeni burjuva hükümetin ilk saldırısı işçi emekçi halka oldu. Bu zamlarla iki kuş vurmayı hedefliyorlar. Birincisi işçi emekçileri soymak ve asalak, kara dayanması yüzünden krizden kurtulmayan kapitalist ekonominin faturasını bizden çıkarmak. İkincisi mümkünse Eşel-Mobil saldırısını daha uygun şartlarda hayata geçirmek ve işçileri hazırlamak için bir yalan kampanyası olarak kullanmak. Hedeflerini kursaklarında bırakmalıyız. Zamların Refah-Yol'un ya da Anasol-D'nin değil kapitalist devletin sonucu olduğunu ve Eşel-Mobil'le telafisinin olamayacağını söyleyeceğiz. Eşel-Mobil kabul edilip sendikalar yok edilirse ikinci gün ilk işleri sefaleti aynı düzeyde yaşama garantimiz olan Eşel-Mobil'i de kaldırmak olur. O zaman sendikaların anlamı ortaya çıkar. Burjuvazinin tek derdi sendikalarımızı yok etmektir. Bu yüzden sendikalarımızı, grev toplantı ve nöbetlerimizi yani her işimizi büyük bir güçle sahiplenmeliyiz.

Bize lazım olan bazı arkadaşların dediği gibi "Uzun süreli bir grev" den çok zafere kadar sürecek bir grevdir. Bakılırsa Gebze Petrol-İş'te örgütlü Polisan direnişi hayli uzun sürdü. Bir dönemin sınıfın kalbi ve onuru olan Polisan nasıl yenildi? Ne zaman ki komünistlerle birleşti beraberce direniş kırıcısı faşist taşeronu ve onun koruyucusu jandarmayla çatışarak direnişini korudu işte o zaman yüzünü zafere dönmüş bir direniş oldu. Ne zaman Polisan işçisi tereddüt etti, düzenin mahkemesine bel bağladı ve oyalanmayı kabul etti işte o zaman ne Polisan işçisinde birlik, karalılık, savaş gücü kaldı ne de Polisan işçisinin sınıfı umut ve örnek olması kaldı. "Uzun süren" Polisan yenildi ve bitti. Albayrak işçileri de "uzun süre" direniş yaşadılar. Ama Gintem zaferi daha direnişin ilk günlerinden belliydi. Nakliyat-İş ve Gintem işçileri yasaları değil meşruluklarını ve sınıf çıkarlarını temel aldı. Polis saldırısı ve gözaltılara rağmen eylemlerini sürdürdüler. Ve sınıfa umut ve örnek oldular.

**60 tane arkadaşımızın grev nöbetine gelmemesi sadece onların suçu değil.Bizim onları terkedilemeyecek bir savaş mevzisinde olduklarını anlatamamış olmamızın da bir sonucu.**

Mutlu Akü grevi "uzun sürecek" bir şekilde yaşanıyor ve yaşanacak. Ama biz "Zafere kadar bir grev" birliği, kararlılığı ve eylemiyle birleştirirsek. Ancak o zaman %10'luk kırıntılar değil dünyayı alacak bir kapıyı aralarız.

**ZAFER DİRENEN İŞÇİLERİN OLACAK!**

# ÜCRETLİ KÖLELİK KADER DEĞİLDİR!

Avusturya Merkezli bir şirkete ortaklı olan Arılı Plastik, boru ve iplik üretimi yapıyor. Üretim hem iç hem de dış pazara yönelik. 30 yıllık geçmişi olan fabrikada yeni teknoloji kullanılıyor. Sınıfa yönelik yeni saldırı olan esnek çalışma, toplam kalite, sıfır hata politikası uygulanıyor. Petrol–İş sendikasında örgütlü olan işçiler kadrolu, sözleşmeli ve yevmiyeci olarak çalıştırılıyor. 60 civarında kadrolu işçiye karşılık 100–110 civarında sözleşmeli ve yevmiyeci işçi çalıştırılıyor. Siparişlerin yoğun olduğu ilkbayar– yaz döneminde daha çok, sözleşmeli işçi alınıyor. İşçiler, 6 aylık ve 11 aylık olarak çalışıyorlar. Günü geldiğinde ise kapı dışına konuluyorlar. İşçilere işe alınırken çalışmalarına göre kadroya alınabilecekleri söylenerek işçiler herşeye katlanmaya itiliyor. Her yıl 1 veya 2 işçi kadroya alınıyor. Bunlar da patrona yalakalık yapan, yemek ve çay saatinde bile çalışanlardan seçiliyor. İşte böylece işçileri kadro umuduyla kamçılıyorlar. Ücretler oldukça düşük. Sözleşmelilere asgari ücret yevmiyecilere ie 800bin lira günlük veriliyor. Üretimde kullanılan plastik hammadde kanserojen maddeler içeriyor. Yani sağlıksız koşulların da en beterine katlanıyoruz. İlkbahar ve yaz aylarında yoğun mesailer oluyor. Çoğu zaman bir işçi iki işe birden bakıyor. Yoğun bir çalışma temposu tutturmak zorundayız. Yoksa ne olacağı besbelli. Hemen kapı dışarı.

Yaygın olarak uygulanan geçici işçi uygulaması tüm sınıfın bir sorunu olarak karşımızda duruyor. Bir yandan işçiler sürekli asgari ücretten çalıştırılırken bir yandan da üretimin yoğun olduğu dönemlerde işe alınarak en yoğun sömürü uygulanyor. Asgari ücrete kölece çalışıp altı ay sonra yeniden iş aramak zorundayız. Bu bizim kaderimiz değil. Sermaye, bunun kaderimiz olduğu yalanını bize yutturmaya çalışıyor. Çünkü bu "kaderi" bize, kendisinin çıkarları için kabulettirebilmesi lazım. Biz ise bunu kabul etmemeliyiz. Kendi kaderimizi kendimiz çizebiliriz. Yeterki birleşip tek sınıf olmamızın bilinciyle hareket edelim. Artık kölece yaşamak istemiyoruz! Sendikaların durumu açık. Zorlu bedeller verilerek kazanılan bu mevzilerimiz sermayenin içimizdeki işbirlikçileri tarafından, sendika ağalığı ve bürokrasisi sayesinde ücret pazarlığı dışında birşey yapamaz duruma getirildiler. Çoğu zaman bunu bile yapamıyorlar. Sendikalarımızı sınıfın birer mücadele örgütlerine dönüştürmek, kölelik koşullarını ortadan kaldırmak için birleşik mücadeleye atılmak zorundayız. Petro–kimya alanında yaşanan sorunlara çözüm aramak, kendi sorunlarımızı diğer sınıf kardeşlerimize duyurmak, onları da yanımıza katmak için bültene ihtiyaç olduğunu düşünüyorum. Ayrıca petro-kimya alanında çalışan işçilerin sorunlarına sahip çıkan, bunun için birşeyler yapılması gerektiğine inanan işçilerin biraraya gelerek oluşturabilecekleri bir platforma ihtiyaç var.

İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!

***Arılı'dan Bir İşçi***

# Dostunu Tanı, Düşmanını

Bize yapılan yardımları unutmamalıyız.Ama saldırıları asla unutmamalıyız.Bu yüzden dostlarımızı iki kuşak ötedeki torunlarımıza anlatıyorsak düşmanlarımızı üç kuşak ötede onların da çoçuklarına kadar anlatmalıyız. Zira ne oluyorsa kendi dostumuzu, düşmanımızı tanımamaktan oluyor.

Bu toplumun içinde enflasyondan,işsizlikten, sefaletten, sömürüden hep nasibimizi aldık.Kaderimizmiş gibi her gün yasal olarak soyulduk. Sonra 1980'lerin ortalarından beri özzelleştirme-taşeronlaştırma-sendikasızlaştırma ile yeni bir işçi ve emek düşmanı saldırı başlattılar.Bizi iki kat daha fazla soymak için. Yeni, yeni saldırı ve sefalet paketleri açtılar .Enflasyon arttı, işsizlik artı, sömürü arttı, devlet terörü arttı. Bütün sermaye partileri yeni işçi ve emek düşmanı saldırının neden daha hızlı yürütülmediğini eleştirdi. ANAP bu saldırının kendisi tarafından başlatılmış olmasıyla övündü. DYP bu saldırının kendisi tarafından daha iyi uygulanacağını söyledi.Sözde işçi, emek dostu SHP, CHP ise 5Nisan1994 saldırı paketini canı gönülden onayladı. MHP bu saldırı paketleri hükümetlerinin hepsinde dışardan destekçiydi. Bu bütün belediyelerde de böyleydi. ANAP, DYP, MHP vurgunculuk mafyacılıkta yarışıyordu. ANAP belediyelerin hızlı işten atmacısıydı. DYP belediyeleri sırf arpalık olarak kullandı. MHP arazi mafyasının yasal kolu gibi çalıştı. Bir de işçi direnişlerine taşeron adıyla saldırı gücü olarak. SHP ise oy avcılığı için belli kadrolar dağıtırken gerçekte ne olduğunu İSKİ gibi yolsuzluk skandallarıyla gösterdi. Mütahitler partisi SHP vurgun ve arpalık muamelesinde ANAP'ı da DYP'yi de geride bırakmıştı.

RP bu çürümüş siyasi partiler tablosunda "adil düzen" demogojisini kullandı. Ne emek düşmanı saldırıya ne de talana izin vermeyeceğini söyledi. Halbuki kendisi de bu düzenin has ve uslu bir çocuğuydu. Ama sermaye devletine ayrı duran, ayrıymış gibi yapan, görüntüyü kurtaracak bir muhalefet de lazımdı. RP bu rolü oynadı. RP önce belediyeleri sonra hükümeti yönetmeye başladı. Ne mi oldu? Gebze belediye işçileri "Bizi sokağa koydular, sözde RP düşmanı devlet de polisini üstümüze saldı" diyorlar. Pendik'te de böyle oldu,Kağıthanede de.Şimdi Kartursaş'ta, Albayrak'ta da olan bu. Sadece belediyelerde mi oldu bunlar? Hayır, özzelleştirme- taşeronlaştırma-sendikasızlaştırma saldırısı devam ediyor. RP'nin göstermelik çıkışları bile yok. onlarABD'ye mi yoksa İran'a mı önce dış gezi yapalım diye incir çekirdeği işlerin değiştirilmesi peşindeler.

Esasında bize ahirete rahat,huzur vaat ederek bu dünyayı toptan unutturmayı iş sayıyorlar. Sermaye partilerinin yalan vaatlerini görmüştükde bu kadarına pes doğrusu. Bu vaatlerinin tutulup-tutulmadığını görmek içinse ölmemiz gerek. Böylece sermaye partilerinin ortaklaştığı konuda belli oluyor: İşçiyi öldürmek. Öyle dediğimize bakmayın, tabi ki sömürmek için bize ihtiyaçları var. Bu yüzden bizi sömürüyle, ücretli kölelik düzeniyle yavaş yavaş süründürerek öldürüyorlar.

Bu arada sermaye bakıyor ki bütün kuklalarını sahnede oynatmış ve hepsi yıpranmış tozu dumana katıyor. Ee kurt puslu havayı sever. Eski kuklalarının bazılarını cilalayıp bize kurtuluş yolu diye sunuyor. Kusura bakmasın bizim karnımız tok. İşçi emekçi düşmanlığında yaraşan, bu sözde laik-islamcı diye bölünenlerin topunu tanıyoruz biz.

Laf özelleştirmeye gelince hiçbirinde tıs yok.Söz şeriata gelince aslan kesiliyorlar. Ee demek ki çıkarları var bu sermaye saldırısından,ee demek ki belediyelerde olduğu gibi talandan ağızlarının suyu akıyor,ee demek ki işçi kanı içmek istiyorlar.Eee böyle oluncada bizim kanmamız zorlaşıyor.Onlarda farkında zorluğun. Böyle olunca yeni kuklalar piyasaya sürülüyor. Efendim ordu kirlenmemişmiş, efendim ordu tamahkarmış, efendim ordu laikmiş, halkcıymış mışta mış.Bunlar

# Bil, Safa Gel!

bizi hepten aptal yerine koyuyor. Bu ordu değil mi kendi içindeki barışçıları albay Rıdvan Özden'leri öldüren,savaşı başka yollarla sürdürmeyi isteyenleri Eşref Bitlis'leri temizleyen? JİTEM denilen ve olmadığı resmen ilan edilen kurum kontr-gerillanın hası, çetelerin allahı değil mi? MGK'dan, generallerden habersiz kuş mu uçuyor bu memlekette? Bu üniformasından kan damlayan ordu Susurluk'u fırsat bilip çetelerinin başıbozukluğunu derliyor-topluyor. Haraçların kendisinde toplanması için polisi biraz hırpalıyor ve emrine alıyor. Olan bu. Ülkeye huzur geliyor vesselam artık tek bir haraççı çakal olacak. Aman ne iyi? Ha bir de ordu tamahkarmış, vurguncu değilmiş. Onu OYAK'larda semiren sermayenin şirketleşmiş hali generallere söyleyin. Yahu hepsinden öte bu ordu halkçıymış da, emek dostuymuş ama terör düşmanıymış da 12 Eylül'de niye grevleri yasaklamış, bizi süngüyle çalıştırmış, işçi dostu bildiğimiz, direnişlerimize-bize para toplayan, omuz omuza olan her solcuyu, sendikacıyı, devrimciyi hapse atmış, işkence etmiş, öldürmüş. Bütün bunlar tarafsız hatta emek dostu ordunun 24 Ocak sermaye saldırısını uygulamasının tek yolu olmasından değil mi? Kendisi devlet terörünün kadife eldivenli çelik yumruğu olarak hedefe hep emekçileri koyar. Kardeş Kürt halkı ezilen-sömürülen Kürt köylüsü kardeşlerimiz bu yüzden bombalarla yakılıyor, paletlerle çiğneniyor. Bütün ağalar ise Sedat Bucak'lar gibi panzerlerle, helikopterlerle, sözde kaçak, aranan Çatlı gibi katillerce korunuyor. Sedat Bucak tek mi sanıyorsunuz? Ordu ağalığı-koruculuğu emek düşmanlığını koroyor.

Ve ensonu bu ordu laikmiş. İyi de bu ülkede şimdi üzerine fırtınalar koparılan tarikatları,kuran kurslarını,imam-hatipleri çoğaltan,resmileştiren,olanak açan 1973 MSP-Erbakan hükümeti değil 12 Eylül hükümetleriydi. Onayınıda pek bir düşman oldukları ABD vermişti.

Bu laik-şeriatçı sözde kavgasında sermaye örgütleri de TÜSİAD, TOBB, TESK vb. sivil toplum kurumları olarak sunuluyor. Şimdi ihanetin en kritik, en azılı hali bu sermaye örgütleriyle sendikaları ortaklayan işler-örgütler yaratmak. Baştan başlayalım neTÜSİAD, ne TOBB ne bir başka sermaye örgütü ne sivildir ne de toplum örgütüdür.Sermaye sapına kadar silahlıdır. Ordusuyla, polisiyle, MHP'siyle, çetesi, özel güvenlik (Saldırı) birimleriyle ama çeşit çeşit silahlıdır. Onların sivilliği bu kadardır. Yazık ki silahsız olan biziz. Hiçbir sermaye örgütü toplum örgütü de olamaz. Toplumun bir avuç asalak kısmını temsil edenler, toplumu işçisi-emekçisiyle yani çoğunluyla ezenler,toplumsallık düşmanları asla toplum örgütleri olamazlar. Sermaye sınıfı, iktidarı örgütü, ordusu, polisi, üniversitesi, eğitimi, yargısı, basını ve bi cümlesi toplum düşmanıdır. Uzlaşmayacağız.

Gelelim uzlaşanlara. ESK(Ekonomik SosyalKonseyl) ile, darbe şakşakcılığıyla, TİS ihanetiyle bu sendika bürokrasisine hain bile denmez.Sermayenin kuklaları emredilenleri yapıyor. Böyle olunca da sendikasızlaştırmayı hedefleyen eşel-mobil saldırısına gerek duymaya da biliyorlar.Böylecede sözde sendika bürokrasisinin ESK ile bazı tavizler koparabildiği görüntüsü yaratıyorlar.

Biz ne yapıyoruz?Biz ne yapacağız? Gintem, Kartusaş'ın yolundan ANAP, RP, DYP, DSP vb. ayırmadan mücadele edeceğiz. Soma maden işçisinin yolundan TİS ihanetini reddeceğiz. Mutlu Akü gibi grev silahıyla saldıracağız.

Sermaye kavgaya davet ediyor bizi davetini kabul edeceğiz.

BİZ KAZANACAĞIZ!

NE ORDU NE SERMAYE PARTİLERİ!

KAHROLSUN SERMAYE İKTİDARI!

YAŞASIN SOSYALİST İŞÇİ, EMEKÇİ İKTİDARI!

# Çağdaş Kölelik Ücreti; ASGARİ

1 Ağustos `97den itibaren geçerli olan çağdaş kölelik ücreti, diğer adıyla asğari ücret 22.930.696 TL. olarak açıklandı. Uzun dönemden beridir tartışılan, "Asgari ücretin aileye göre mi, yoksa çalışan bireye göre mi?" belirlenmesi gerektiği tartışması sürerken, asgari ücretin aileye göre belirlenmesi görüşü benimsenmiş durumda. Buna rağmen büyük bir ikiyüzlülükle asgari ücreti 22.930.696 TL olarak açıkladılar. Büyük bir ikiyüzlülükle diyoruz; çünkü, Devlet İtatistik Enstütüsü (DİE) verilerine göre, yani devletin olan bir kuruma göre; aynı anlama gelmek üzere bir sömürücü sınıf eğemenliği olan burjuva devletin DİE'sine göre bile 4 kişilik bir ailenin Temmuz ayı mutfak giderleri 35–40 milyon olarak belirlenmiştir. Buna Ağustos ayı ve daha sonraki zamlar ya da diğer adıyla enflasyon artışı dahil değildir. Çünkü bizde enflasyon dakika dakika, saat saat ve gün gün artmaktadır. Bunlar bile ikiyüzlülüğün ve pervasızlığın boyutunu göstermektedir. Zira değindiğimiz konu sadece mutfak giderleridir. Kira, elektrik, su, sağlık, eğitim, giyim, ısınma, ulaşım vb. gibi kalemler bu rakamın dışındadırlar. Bu yazdıklarımız agari ücretin aileye göre belirlendiği yalanını tüm çıplaklığıyla ortaya sermektedir. Bırakın bir ailenin asgari ihtiyaçlarını karşılamayı, bir bireyin bile asgari ihtiyaçlarını karşılamak için bu rakamın iki–üç katı bugün için gerekmektedir. Bugün için diyoruz zira Türkiye ve Türkiye gibi, kapitalist sömürünün olduğu bütün dünyada çalışanların sömürülmesi için kurulan çarklar sermaye sınıfının lehine, işçilerin ve emekçilerin aleyhinedir. Bir başka sahte tartışma ve sahtekarlık örneği olan "Asgari ücretin vergi dışı bırakılıp bırakılmaması" tartışmasıdır. Bu tartışma yeni birşey değildir. Yıllardır bütün burjuva partilerinin tümü, iktidara geldiklerinde asgari ücreti vergi dışı bırakacaklarını vadetmelerine rağmen hiçbiri bu vaatlerini yerine getirmedi, getiremez de. Büyük bir çıkmaz ve kaos içinde olan sermaye iktidarı, bırakın yeni haklar vermesini bizzat işçilerin ve emekçilerin ücretlerinden kestiği ve trilyonları bulan nemaları fiilen gaspedişiyle içinde bulunduğu çıkmazın enson örneklerinden sadece birini vermiştir.

**Demek ki asgari ücretin vergi dışı kalması durumunda bile, sefalet ücreti olan asgari ücret, çağdaş kölelik ücreti olmaktan çıkmıyor.**

Demek ki asgari ücretin vergi dışı kalması durumunda bile, sefalet ücreti olan asgari ücret, çağdaş kölelik ücreti olmaktan çıkmıyor.

Kaldı ki toplanan verginin %70'ini ücretliler kesimi ödemektedir. Çalışanların büyük bir çoğunluğu asgari ücretle çalıştığına göre; emperyalistlere ödenen dış borçlar, sömürgeci kirli savaş harcamaları, silahlanma, "ordunun modernizasyonu", MİT, kontr–gerilla vb. terör aygıtlarının tahkim edilmesi, ve tekellerin kasalarına aktarılan katrilyonlarca lirayı nereden sağlayacaklar?

Öte yandan asgari ücret; 4–5 milyon civarında işçiyi ve ailelerini doğrudan ilgilendiriyor. Kaldı ki yeni belirlenen asgari ücretin altında bir ücretle çalışan sendikasız, sigortasız işçilerle birlikte düşünüldüğünde bu sefalet ücretiyle ve daha altında bir rakamla çalıştırılanların sayısı milyonları buluyor.

Bu milyonların bugün açlık ve sefalet sınırında yaşadıkları ortaya çıkmaktadır. Bu tablo, cilalanıp parlatılan ve toz pembe hayallerle bize sunulmaya çalışılan Türkiye'nin gerçek tablosudur. Yani sömürücü asalak kapitalizmin bizdeki cephesidir. Biz işçiler bu tablodan dersler ve net sonuçlar çıkarmalıyız, dostumuzu– düşmanımızı

# ÜCRET

tanıyabilmeliyiz. Esas amacımız, sefalet ücretinin biraz daha artmasını sağlamaktan öte sömürünün ve sefaletin kaynağını kurutmak ve insanın insan tarfından sömürülmesine son vermek olmalıdır. Bunun için sadece sınıf düşmanımız olan sömürücü sermaye sınıfını değil onların çanak yalayıcılarını da iyi tanımalıyız ve sadece tanımakla kalmamalıyız, ücretli kölelik sistemini, kan, irin, açlık, sefalet ve sömürü bataklığı olan kapitalizmi ortadan kaldırmak için ayağa kalkmalıyız. Bu mücadelecle bizi içerden vuran ve sefalet ücretini bize layık görenlerin suç ortağı sendika bürokrasisini de parçalamalıyız. Sendikalarımızı gerçek birer mücadele araçlarına çevirmeliyiz.

Bizi sefiller sınıfı olarak gören ve bize sefalet ücretini layık gören, aslında kedisi bir asalaklar ve sömürücü ve kan emeci sınıf olan burjuvaziye sınıf olmanın bilinciyle, sınıf devrimcilerinin öncülüğünde dünyayı dar etmenin, kokuşmuş, çirkefleşmiş kapitalist sömürü sistemlerini başlarına yıkmanın zamanı çoktan geldi de geçti!

**Korkularını gerçeğe dönüştürelim!**

# *Ben Bir İşçiyim*

Ben bir işçiyim, tıpkı milyonlarca işçi arkadaşım gibi ben de gurur duyuyorum işçi olmaktan. Neden gurur duymayalım ki, iğneden ipliğe kadar herşeyi bizler üretmiyor muyuz? Yünden ip, ipten kumaş, kumaştan giysi yada bir arabanın lastiğinden tutun da koltuk döşemelerine kadar hep biz yaratmıyor muyuz?Aküsünden tutun da egzostuna kadar, motorundan enufak vidasına kadar hep ellerimizle getirmiyor muyuz kullanılır hale? Ne bileyim işte bizleri taşıyan servis aracından, çay içtiğimiz bardağa kadar bizim emeğimiz yok mu? Demiri çelikleştiriyoruz, kum tanelerinden cam yapıyoruz, kömürü çıkarıyoruz yeraltından. Sokaklar biz temizlediğimizde temiz. Kısacası bu dünya bizim ellerimizde durmuyor mu? Kısacası bizler olmazsak hayat durmaz mı, felce uğramaz mı? O halde neden gurur duymayacak mışız ki.

Biz işçiler okuyup "adam" olmuş kişilerden daha önemliyiz. Ne bileyim işte okuyup sözde adam olmuş başımıza müdür olmuş ama daha tornavidayı tutamıyor ya da çekici eline alıp bir çivi çakamıyor.ama diğer taraftanda çoğumuz kendini dilenci gibi görmekten kendini alamıyoruz. Öyle ya çoğumuzun aldığı para ortada bu parayla bırakın geçinmeyi tavuk bile besleyemeyiz. Ki buğdayın kilosu elli-altmıştan az değildir. Bizlere verdikleri sadakalarla nasıl geçineceğimizi düşünmekten bunalıma girmiyor mu çoğumuz. Oysaki bu durum çok saçma ve aptalca değil mi? Öyle ya bunu hepimiz biliyoruz. Herşeyi biz üretiyoruz ama kendi yarattığımız dünyamızda bizler çok zor şartlar altında yaşamaya mahkum ediliyoruz. Hepimiz de farkındayız bu durumun. Bu durumu ortadan kaldırmanın yolunu da biliyoruz hepimiz, yani birleşmemiz gerektiğini.

Neyse bu ücret konusunu da bir kenara bırakalım bir süre için. Peki neden ağır şartlarda çalıştırılıyoruz. Bir çoğumuzun bu ağır şartlardan dolayı çok kötü durumda olduğunu söyleyebiliyor mu? Evet ya!Çünkü atacaklar işten hemen. Bu konuda kimin güvencesi var ki! Çoğumuz sağlıksız, kötü koşullarda yani tozun toprağın, gürültünün içinde ölüp gideceğini düşünmüyor mu her an,günden güne erimiyor mu yaşamlarımız? Birbirimize sorduğumuzda ne olacak halimiz diye, demiyor muyuz atın ölümü arpadan olsun diye? Hele de o başımıza diktikleri ustabaşı mı ne haltsa, "Açma ağzını!Kapa çeneni!Önüne bak ne var sağına soluna bakıyorsun" gibi baskılar da işin cabası mı oluyor çektiğimiz acıların. Askerlikte daha rahat, daha serbest değil miydik?

Peki patronların yani bizim emeğimizi ve ürettiklerimizi verdikleri sadakalarla satın alanların yokluğu neye yol açar. Değişen ne olur, üretim açısından hiçbir şey yine devam ederiz çalışmaya,ama fabrika,s ervis aracı herşey bizim olur, gerçek sahibini bulur, yani sömürü olmaz. Biz de gerçek layığımızı buluruz o zamn dilencilikten kurtulur herbirşey bizim olur.

Ücretli köle olmaktan kurtuluruz. Öyle ya hepimiz patronların zulmünden kurtulmayı heran düşünmüyor muyuz?Daha iyi yaşama ve çalışma koşulları hepimizin aklından hiçbir suretle ve hiçbir saniye çıkmayan düşünceler değil mi ki. Bunun da birleşmek düşüncesini aklımıza getirdiğini hepimiz biliyoruz.

Öyle ya yaşadığımız deneyimlerden görmedik mi ki bunu? Mesela greve çıktık, sendika bürokratlarının hainliğini, şerefsizliğini gördük, polisin jandarmanın cadırlarımıza saldırdığını, temsilcilerimizi, ileri arkadaşlarımızı alıp götürüp işkence yapıldığını gördük. Devletin kime hizmet ettiğini, yasalarını gördük. Çadır kurdurmadılar bize, yasalara aykırıymış, bu nasıl yasadır ki patronlara hizmet ediyor. Hele o eşel-mobil mi ne haltsa sendikalarımızı elimizden alacakmış.

Hele bir tane sendika bürokratı, en büyük şerefsiz her ay çıkıp mutfak giderlerini açıklıyor, aldığımız para bu giderin üçte birini mi ne karşılıyormuş. Ama her nedense çözüm yolunu söylemeye gelince susup kalıyor şerefsiz. Biz zaten biliyoruz aldığımız paranın neye yetip neye yetmediğini, biz o kadar aptal değiliz.

Bağlı olduğumuz sendikaların bölge kurultaylarında da bu böyle olmuyor mu? Yöneticiler ve adayları çıkıp patronlara karşı atıp tutuyorlar,devlete bir küfür etmedikleri kalıyor, ama çözüme gelince onlar da korkuyorlar.

Biz yaşadığımız sıkıntıların, zorlukların, istemesek de farkına varıyoruz zaten. Ama bizim önümüzde ileri olan arkadaşlara ihtiyacımız var, birleşmemiz için. Gerçek bir işçi partisi kurulduğunda nasıl akıyoruz seller gibi, açın bizim önümüzü zaptedmiyor muyuz sendikamızı, fabrikalarımızı, herbirşeylerimizi.

İşte biz işçiyiz, milyonlarca işçiyiz ve de gurur duyuyoruz işçi olmakla!

***BİR MUTLU AKÜ İŞÇİSİ***

# *İşçi Sınıfı ve Halk*

"Bu belediye otobüsü niye bu kadar yavaş gidiyor?" " Tembel herifler yine çöpleri toplamamışlar, o kadar da para alıyorlar." Benzeri konuşmaları hep duyarız. Ya eylem grev yaptığımız bilinmez ya da sermaye basınının çarpıtmaları sonucu eylemimiz-grevimiz haksız bulunur. Evet öncelikle işçiyiz. Çalışıyor, üretiyor, hizmet veriyor ve yaşamımızı böyle emeğimizi-kendimizi parça parça satarak tüketerek kazanıyoruz. Ama sadece işçi değiliz. Halkız aynı zamanda. Hemde o kapitalistlerden yüz kat bin kat daha fazla halkız. Belediyeler hizmet verecekse bize verecek. İşçiler emekçiler olarak bu halkın çogunluğu biziz. Sermaye sınıfı ise bir avuç asalak. Ve onların özel temizlikçileri, özel arabaları, özel şöförleri vs. dolu. Onlar belediye otobüslerine hayatlarında binmemiştir, hayatlarında yerleri süpürüp silmezler ve çöp kokusu bilmezler. Ve işçiyi halkla yani bizi bizle karşı karşıya getirmek için yalan söylerler TV'lerinde gazetelerinde. Onların uzmanları sağlıksız oldugunu söyler biriken çöplerin. Halbuki biriken çöpler bizim sokağımızda birikir ve biz onları her hafta toplarken bazen eldiven bile verilmez. Onların üiversitelerinin, onların uzmanlarının haberi bile olmaz!

İŞÇİYİZ, HALKIZ, HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!